

Warszawa, 27 kwietnia 2018 r.

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

DLI.3.6620.24.2017.KS.14
NK: 58077/18

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 5 ust. 3 w zw. z art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2017 r. poz. 2302, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą gazową”, po rozpatrzeniu odwołania Pana Radosława Wróblewskiego od decyzji Wojewody Podlaskiego z dnia 27 października 2017 r., znak: AB-IV.747.2.1.2017.AM, o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy międzysystemowego gazociągu wysokiego ciśnienia MOP 8,4 MPa, DN700, realizowanego jako inwestycja towarzysząca inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej, wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi, w części dotyczącej jego przebiegu na terenie województwa podlaskiego – powiaty: kolneński i grajewski, uzupełnionej postanowieniem Wojewody Podlaskiego z dnia 27 listopada 2017 r., znak: AB-IV.747.2.1.2017.AM,

I. Uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 2, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt 1.1), dotyczącego określenia linii rozgraniczających teren inwestycji,
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę znajdującą się na stronach od 3 do 27, w której wskazano numery nieruchomości niepodlegających podziałowi objętych lokalizacją przedmiotowej inwestycji – w zakresie pozycji 845 dotyczącej działki nr 354, z obrębu 0019 Konopki (strona 23):

845.	grajewski	Grajewo	19-Konopki	354	LM1G/00030780/5
------	-----------	---------	------------	-----	-----------------

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę znajdującą się na stronach od 32 do 34, w której określono wykaz nieruchomości objętych inwestycją dla terenów dróg publicznych, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu – w zakresie pozycji 55 dotyczącej działki nr 354, z obrębu 0019 Konopki (strona 33):

55.	grajewski	Grajewo	19-Konopki	354	dr	LM1G/00030780/5
-----	-----------	---------	------------	-----	----	-----------------

- arkusz 59/69 mapy w skali 1:1000, na której określono granice terenu objętego wnioskiem, stanowiący integralną część zaskarżonej decyzji jako załącznik nr 1,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 2, zapisu stanowiącego nową treść pkt 1.1):

„1) Linie rozgraniczające teren inwestycji

- a) granice terenu przeznaczonego na pas inwestycji zostały określone graficznie linią ciągłą koloru żółtego na mapach do celów projektowych w skali 1:1000, stanowiących załącznik do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu,
 - b) tereny gruntów rolnych zajmowane na stałe pod lokalizację zespołów zaporowo-upustowych (ZZU) z dojazdami od dróg publicznych zostały określone graficznie linią ciągłą koloru brązowego na mapach do celów projektowych w skali 1:1000, stanowiących załącznik do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu,
 - c) tereny gruntów leśnych zajmowane na stałe pod lokalizację gazociągu zostały określone graficznie linią ciągłą koloru zielonego na mapach do celów projektowych w skali 1:1000, stanowiących załącznik do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu,
 - d) orientacyjne granice pasa montażowego zostały określone graficznie liniami ciągłymi koloru niebieskiego na mapach do celów projektowych w skali 1:1000, stanowiących załącznik do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu,
 - e) orientacyjne granice strefy kontrolowanej gazociągu zostały określone graficznie liniami przerywanymi koloru czerwonego na mapach do celów projektowych w skali 1:1000, stanowiących załącznik do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu.”
- ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 23, w wierszu 845 tabeli określającej wykaz działek niepodlegających podziałowi objętych lokalizacją przedmiotowej inwestycji, nowego zapisu:

„

845.	grajewski	Grajewo	19-Konopki	354/1	LM1G/00030780/5
845a.	grajewski	Grajewo	19-Konopki	354/2	LM1G/00030780/5

”

- ustalenie, w miejsce uchylenia na stronie 33, w wierszu 55 tabeli określającej wykaz nieruchomości objętych inwestycją dla terenów dróg publicznych, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, nowego zapisu:

„

55.	grajewski	Grajewo	19-Konopki	354/1	dr	LM1G/00030780/5
55a.	grajewski	Grajewo	19-Konopki	354/2	dr	LM1G/00030780/5

”

- zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, arkusza zamiennego 59/69 mapy w skali 1:1000, na której określono granice terenu objętego wnioskiem, który stanowi integralną część niniejszej decyzji jako załącznik nr 1.

II. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 34, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt 11, dotyczącego terminu wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„11. Termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń:

poinformowany o przebiegu planowanego gazociągu przez działkę nr 216/1, z obrębu 0019 Konopki, stanowiącą jego własność, na której przewidziano lokalizację zespołu zaporowo-upustowego.

Skarżący wskazał, iż w wyniku lokalizacji przedmiotowej inwestycji, ww. nieruchomość podzielona została na 4 działki o nr: 216/2, 216/3, 216/4 i 216/5. Pan Radosław Wróblewski podkreślił, że „przez cały okres trwającego postępowania nie był informowany przez żadną instytucję”.

Skarżący zaznaczył, że działka nr 216/1 graniczy ze stanowiącymi jego własność działkami nr 217, 280 i 328, o powierzchni 8,60 ha, przeznaczonymi pod zabudowę. Nieruchomość, w skład której wchodzi ww. działki, ma – zdaniem Skarżącego – „istotną” wartość. Pan Radosław Wróblewski wyraził obawę, czy planowany przebieg gazociągu na działce nr 216/1 oraz budowa „zapory” nie będą kolidowały z budową budynków na ww. działkach nr 217, 280 i 328. Skarżący podkreślił, że wyraża zgodę na budowę „samej linii przesyłowej”, natomiast nie zgadza się na budowę zapory. W związku z powyższym, Pan Radosław Wróblewski wniósł o zmianę lokalizacji ww. zapory.

Skarżący stwierdził również, iż uprawa ziemi po zrealizowaniu przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy gazociągu, będzie nierealna.

Opisane powyżej odwołanie wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Inwestycji i Rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz. 94, ze zm.) – jest obecnie Minister Inwestycji i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i art. 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Podlaskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Podlaskiego*, jak również rozpatrzył zarzuty skarżącej strony.

Wniosek o wydanie ww. decyzji został złożony przez właściwy podmiot, zgodnie z art. 38 pkt 2 *specustawy gazowej*, tj. przez Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ – SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, reprezentowanego przez Pana Daniela Hawrylkiewicza.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 39 ust. 1 *specustawy gazowej*, do wniosku załączono mapy do celów projektowych w skali 1:1000, na których zaznaczono granice terenu objęte wnioskiem *inwestora* oraz obszar oddziaływania inwestycji. Ponadto, dołączono analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu, charakterystykę inwestycji, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojenia terenu.

Do wniosku załączono także decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 3 sierpnia 2017 r., znak: WOŚ-II.4231.1.2015.DK, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie międzysystemowego gazociągu stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi – gazociąg Rembelszczyzna – Granica RP, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”.

Działając na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, określłam, w stosunku do nieruchomości wskazanych w pkt 7 decyzji o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń na 28 dzień od dnia doręczenia przez inwestora wezwania do wydania nieruchomości.

Stosownie do art. 34 ust. 1 ww. ustawy, niniejsza decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu".

III. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 3 października 2017 r., znak: OTS/1080/17, Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ – SYSTEM S. A. z siedzibą w Warszawie, zwany dalej „inwestorem”, reprezentowany przez Pana Daniela Hawryłkiewicza, wystąpił do Wojewody Podlaskiego o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy międzysystemowego gazociągu wysokiego ciśnienia MOP 8,4 MPa, DN700, realizowanego jako inwestycja towarzysząca inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej, wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi, w części dotyczącej jego przebiegu na terenie województwa podlaskiego – powiaty: kolneński i grajewski.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Podlaski wydał w dniu 27 października 2017 r., decyzję, znak: AB-IV.747.2.1.2017.AM, o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy międzysystemowego gazociągu wysokiego ciśnienia MOP 8,4 MPa, DN700, realizowanego jako inwestycja towarzysząca inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej, wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi, w części dotyczącej jego przebiegu na terenie województwa podlaskiego – powiaty: kolneński i grajewski, zwaną dalej „decyzją Wojewody Podlaskiego”.

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2017 r., znak: AB-IV.747.2.1.2017.AM, zwanym dalej „*postanowieniem uzupełniającym*”, Wojewoda Podlaski uzupełnił rozstrzygnięcie *decyzji Wojewody Podlaskiego*.

Od *decyzji Wojewody Podlaskiego* odwołania do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli: Pan Radosław Wróblewski oraz Stowarzyszenie Federacja Zielonych w Białymstoku, Stowarzyszenie Zielony Białystok, Stowarzyszenie Innowacyjny Białystok, Stowarzyszenie Innowacyjna Polska, Stowarzyszenie Przeciw Złej Reklamie, Stowarzyszenie Osób Poszkodowanych przez Urząd Miasta w Białymstoku, Stowarzyszenie „www.i.warszawa.pl”, Fundacja Towarzystwo Ulepszania Świata, Fundacja Instytut Białowiejski, reprezentowane przez Pana Rafała Kosno, i Pan Rafał Kosno działający w imieniu własnym.

Z powodu nieusunięcia przez Pana Rafała Kosno braków formalnych jego odwołania oraz z uwagi na fakt, iż Stowarzyszenie Federacja Zielonych w Białymstoku, Stowarzyszenie Zielony Białystok, Stowarzyszenie Innowacyjny Białystok, Stowarzyszenie Innowacyjna Polska, Stowarzyszenie Przeciw Złej Reklamie, Stowarzyszenie Osób Poszkodowanych przez Urząd Miasta w Białymstoku, Stowarzyszenie „www.i.warszawa.pl”, Fundacja Towarzystwo Ulepszania Świata, Fundacja Instytut Białowiejski, reprezentowane przez Pana Rafała Kosno, nie uczestniczyły w postępowaniu zakończonym *decyzją Wojewody Podlaskiego* jako strona, ani też jako podmiot na prawach strony, organ odwoławczy odrębnym postanowieniem, wydanym na podstawie art. 134 kpa, stwierdził niedopuszczalność wniesienia przedmiotowego odwołania przez Pana Rafała Kosno działającego w imieniu własnym oraz przez ww. organizacje.

W odwołaniu z dnia 16 grudnia 2017 r. [nadanym w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481, z późn. zm.), w dniu 18 grudnia 2017 r.], Pan Radosław Wróblewski podniósł, iż nie został

- TK Telekom spółka z o.o. z dnia 24 października 2016 r., znak: LBPS-508-0875/16,
- PKP Utrzymanie Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie z dnia 26 października 2016 r., znak: UTM1-504-508/2016,
- PKP Polskie Koleje Państwowe S.A. Wydziału Geodezji i Regulacji Stanów Prawnych Oddziału Gospodarowania Nieruchomościami w Gdańsku z dnia 15 listopada 2016 r., znak: KNGd2.315.460.2016.PD/2,
- PKP Energetyka S.A. z siedzibą w Warszawie z dnia 29 listopada 2016 r., znak: ERD1-5501/156/2016,
- PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakładu Linii Kolejowych w Białymstoku z dnia 2 grudnia 2016 r., znak: IZDK5e-505-51/2016,
- Zarządu Województwa Podlaskiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 4 października 2016 r., znak: PBPP-PS.411.1.2016,
- Zarządu Powiatu Grajewskiego, wyrażoną w Uchwale Nr 94/360/16 z dnia 21 września 2016 r.,
- Burmistrza Stawisk, wyrażoną w postanowieniu z dnia 26 września 2016 r., znak: BI.6724.11.2016,
- Wójta Gminy Grajewo z dnia 2 stycznia 2017 r., znak: R.6724.56.2016,
- Wójta Gminy Mały Płock z dnia 12 stycznia 2017 r. (pismo bez znaku),
- Wójta Gminy Wąsosz z dnia 22 września 2016 r., znak: PG.6620.2.2016,
- Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 3 stycznia 2017 r., znak: ULC-ŁOŻ-2/5311-1481/31/15,
- Dyrektora Biebrzańskiego Parku Narodowego z dnia 30 września 2016 r., znak: PU-442-53/652/7812/2016.

Ponadto, *inwestor* zwrócił się o wydanie opinii do wniosku w przedmiocie ustalenia lokalizacji przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy międzysystemowego gazociągu wysokiego ciśnienia do Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 2 *specustawy gazowej*), do Starostwa Powiatowego w Kolnie (na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 4, 5 i 7a *specustawy gazowej*), do Starostwa Powiatowego w Grajewie (na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 4 i 7a *specustawy gazowej*), do Urzędu Gminy Grabowo i Urzędu Gminy Mały Płock (na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 9 *specustawy gazowej*), do Burmistrza Szczuczyna, Wójta Gminy Rajgród, Wójta Gminy Grabowo i Zarządu Powiatu Kolneńskiego (na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 11 *specustawy gazowej*) oraz do Ministra Skarbu Państwa (na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 13 *specustawy gazowej*). Wskazać należy, iż Ministerstwo Skarbu Państwa w likwidacji pismem z dnia 23 stycznia 2017 r., nr 239 276, przekazało do Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, zgodnie z właściwością, ww. wystąpienie *inwestora*. Niewydanie opinii w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się o nią przez *inwestora*, zgodnie z treścią art. 6 ust. 4 w zw. z art. 39 ust. 1 *specustawy gazowej*, uznano za brak zastrzeżeń do wniosku.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek, *Minister* uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 6 ust. 1 w zw. z art. 39 ust. 1 *specustawy gazowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Podlaskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje

W ocenie organu II instancji, Wojewoda Podlaski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Podlaski pismem z dnia 6 października 2017 r., znak: AB-IV.747.2.1.2017.AM, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym

Inwestor do wniosku załączył również wykaz nieruchomości objętych wnioskiem w ramach art. 5 ust. 1 w zw. z art. 39 ust. 1 *specustawy gazowej*, w stosunku do których decyzja ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3 *specustawy gazowej*, oraz wykazy nieruchomości, w stosunku do których decyzja ma wywołać skutki, o których mowa w art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1 *specustawy gazowej*.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 w zw. z art. 39 ust. 1 *specustawy gazowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Ministerstwa Zdrowia z dnia 22 września 2016 r., znak: OZU.523.1128.2016.PP;
- Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 września 2016 r., znak: DOZ-OAiK.660.1044.2016.AR/09/03,
- Ministerstwa Energii z dnia 7 kwietnia 2017 r., znak: DRO.I.4302.9.2017,
- Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 października 2016 r., Nr 6039/PI,
- Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 października 2016 r., znak: DPGiFM-ZNSG-4S1-54/2016,
- Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 22 września 2016 r., znak: INZ1.2-MG-81150-165/16,
- Starosty Grajewskiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 21 września 2016 r., znak: WG.6123.140.2016,
- Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Białymstoku Oddziału Terenowego Łomża z dnia 4 października 2016 r., znak: WZM.OTŁ.4022.200.2016,
- Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Białymstoku Oddziału Terenowego Suwałki z dnia 2 lutego 2017 r., znak: WZM.OTS.4022/04/17,
- Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Zarządu Zlewni w Giżycku z dnia 21 grudnia 2016 r., znak: NZG/0213/AŻ/29-2/16,
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 13 stycznia 2017 r., znak: TC-U-0213-0308-004-2016,
- Podlaskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 30 września 2016 r., znak: WZ.5514.3.2016,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku z dnia 5 października 2016 r., znak: ZS.224.203.2016,
- Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Delegatura w Suwałkach z dnia 26 września 2016 r., znak: S.5161.17.2016.AE,
- Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Delegatura w Łomży z dnia 26 września 2016 r., znak: Ł.5151.166.2016.MK,
- Powiatowego Zarządu Dróg w Kolnie z dnia 14 września 2016 r., znak: PZD.5548-13/16,
- Zarządu Powiatu Grajewskiego, wyrażoną w decyzji z dnia 22 września 2016 r., znak: ZDP.713.470.2016.EC, oraz w postanowieniu z dnia 22 września 2016 r., znak: ZDP.713.471.2016,
- Wójta Gminy Grajewo z dnia 22 września 2016 r. (pismo bez znaku),
- Burmistrza Szczuczyna, wyrażoną w decyzji z dnia 28 września 2016 r., znak: KPG.7230.19.2016,
- Burmistrza Gminy Rajgród, wyrażoną w decyzji z dnia 21 października 2016 r., znak: DI.7230.15.2016, oraz w piśmie z dnia 21 października 2016 r., znak: DI.7230.15.2016,
- Burmistrza Stawisk, wyrażoną w postanowieniu z dnia 24 stycznia 2017 r., znak: DRG.7230.1.2017,
- Wójta Gminy Wąsosz z dnia 30 stycznia 2017 r., znak: DM.7226.03.2017,
- Podlaskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Białymstoku z dnia 16 lutego 2017 r., znak: WUDiM.4301.13.2017,
- PKP Polskie Koleje Państwowe S.A. Oddziału Gospodarowania Nieruchomościami w Warszawie z dnia 15 września 2016 r., znak: NWA9.6141.1101.2015.PR/8,

znak: DLI.3.6620.24.2017.PK.3, o udzielenie informacji w sprawie dotyczącej kwestii ostateczności decyzji Wójta Gminy Grajewo z dnia 20 września 2017 r., znak: R.6831.16.2017, zatwierdzającej projekt podziału nieruchomości położonej na terenie obrębu ewidencyjnego Konopki, w gminie Grajewo, oznaczonej jako działka nr 354 o powierzchni 1,4162 ha, na działki: nr 354/1 o powierzchni 1,3664 ha i nr 354/2 o powierzchni 0,0498 ha. Wójt Gminy Grajewo w piśmie z dnia 17 stycznia 2018 r., znak: R.6831.16.2017, potwierdził, iż ww. rozstrzygnięcie – jako niezaskarżone w terminie 14 dni od daty doręczenia – uzyskało walor ostateczności w dniu 6 października 2017 r.

Pismem z dnia 1 lutego 2018 r., znak: DLI.3.6620.24.2017.PK.6, *Minister* wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie ww. wniosku Zarządu Powiatu Grajewskiego z dnia 13 października 2017 r. i wskazania, które z nieruchomości powstałych z podziału działki nr 354, z obrębu 0019 Konopki, objęte zostaną przedmiotową inwestycją gazową oraz jakie skutki w stosunku do nich ma wywołać decyzja o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu, a także do przedłożenia aktualnych wypisów z rejestru gruntów dotyczących tych nieruchomości, a w przypadku braku możliwości dokonania powyższej zmiany – do szczegółowego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłoszonego żądania.

Jednocześnie, mając na względzie unormowania art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 39 ust. 1 *specustawy gazowej*, *Minister* wezwał *inwestora* do przedłożenia 4 egzemplarzy arkusza 59/69 mapy w skali 1:1000, na której określono granice terenu objętego wnioskiem, przedstawione na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujących teren, którego wniosek dotyczy i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, uwzględniających podział działki nr 354, z obrębu 0019 Konopki, na działki nr 354/1 i 354/2, tj. obrazujące aktualne granice i numery działek powstałych z podziału ww. nieruchomości.

W piśmie z dnia 15 lutego 2018 r., znak: OTS/456/18, *inwestor* poinformował, że w wyniku podziału działki nr 354, z obrębu 0019 Konopki, obie nowopowstałe działki, tj. działka nr 354/1 oraz działka nr 354/2, wchodzi w zakres przedmiotowej inwestycji. W związku z powyższym, dla obu ww. nieruchomości *decyzja Wojewody Podlaskiego* ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 25 *specustawy gazowej*.

Ponadto, w ocenie *inwestora*, w związku z faktem, że w dniu 27 października 2017 r. wydana została decyzja o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji w zakresie inwestycji towarzyszącej, niecelowe byłoby wyłączenie nowopowstałej działki nr 354/2, z obrębu 0019 Konopki, z zakresu inwestycji. *Inwestor* nadmieniał jednak, iż na ww. działce przewidziane są prace budowlane tylko w niewielkim zakresie i jedynie pod budowę przyłącza elektroenergetycznego do zespołu zaporowo-upustowego wraz ze śluzą ZZUP Konopki. Na działce nr 354/2 nie będzie prowadzony gazociąg DN700 MOP 8,4 MPa, w związku z czym dla przedmiotowej działki nie będzie ustalonych ograniczeń wynikających m.in. ze strefy kontrolowanej gazociągu.

Przy ww. piśmie z dnia 15 lutego 2018 r. *inwestor* przekazał również 4 egzemplarze arkusza 59/69 mapy do celów projektowych w skali 1:1000, na której określono granice terenu objętego wnioskiem, obejmujących teren, którego wniosek dotyczy i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, uwzględniających podział działki nr 354, z obrębu 0019 Konopki, na działki nr 354/1 i nr 354/2.

Natomiast przy piśmie z dnia 22 lutego 2018 r., znak: OTS/550/18, *inwestor* przekazał sporządzony przez Starostwo Powiatowe w Grajewie wypis z rejestru gruntów dla działek nr 354/1 i 354/2, z obrębu 0019 Konopki, aktualny na dzień 8 lutego 2018 r. wraz z aktualną mapą ewidencyjną.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji *Minister* dokonał odpowiednich korekt w *decyzji Wojewody Podlaskiego* w zakresie dotyczącym ww. działki nr 354, z obrębu 0019 Konopki, uwzględniających zmiany wynikające w podziale ww. nieruchomości dokonanej ostateczną decyzją Wójta Gminy Grajewo z dnia 20 września 2017 r., znak: R.6831.16.2017. Konsekwencją ww. korekt musiała być również zmiana załącznika do *decyzji Wojewody Podlaskiego*, co wiązało się ze zmianą zapisów w odpowiednich jednostkach redakcyjnych zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zmiany te zostały również szczegółowo określone w pkt I niniejszej decyzji.

w drodze obwieszczeń w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku, w Urzędzie Miejskim w Rajgrodzie, w Urzędzie Miasta i Gminy w Stawiskach, w Urzędzie Gminy Grajewo, w Urzędzie Miejskim w Szczuczynie, w Urzędzie Gminy Wąsosz, w Urzędzie Gminy Grabowo i w Urzędzie Gminy Mały Płock, na stronach internetowych urzędu wojewódzkiego oraz w prasie o zasięgu ogólnopolskim – „Nasz Dziennik” z dnia 11 października 2017 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu i zawiadomieniu organ I instancji poinformował strony o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 5 *specustawy gazowej*, Wojewoda Podlaski zwrócił się do Sądu Rejonowego w Grajewie i Sądu Rejonowego w Łomży o ujawnienie w księgach wieczystych wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu.

Powyższe, w ocenie organu odwoławczego, czyni zadość przepisom *specustawy gazowej*, określającym obligatoryjne elementy procedury poprzedzającej wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Podlaski wydał w dniu 27 października 2017 r. decyzję, znak: AB-IV.747.2.1.2017.AM, o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy międzysystemowego gazociągu wysokiego ciśnienia MOP 8,4 MPa, DN700, realizowanego jako inwestycja towarzysząca inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 *specustawy gazowej*, Wojewoda Podlaski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz pismem z dnia 27 października 2017 r., znak: AB-IV.747.2.1.2017.AM, zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku, w Urzędzie Miejskim w Rajgrodzie, w Urzędzie Miasta i Gminy w Stawiskach, w Urzędzie Gminy Grajewo, w Urzędzie Miejskim w Szczuczynie, w Urzędzie Gminy Wąsosz, w Urzędzie Gminy Grabowo i w Urzędzie Gminy Mały Płock, na stronach internetowych tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego oraz w prasie o zasięgu ogólnopolskim – „Nasz Dziennik” z dnia 31 października – 1 listopada 2017 r.

W zawiadomieniach zamieszczono, zgodnie z art. 12 ust. 2 *specustawy gazowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Następnie Wojewoda Podlaski wydał *postanowienie uzupełniające*, które zostało doręczone stronom postępowania w sposób analogiczny jak *decyzja Wojewody Podlaskiego*.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 *specustawy gazowej*, projekt powyższej decyzji został sporządzony przez osobę, o której mowa w art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073, z późn. zm.).

Kontrolowana *decyzja Wojewody Podlaskiego* (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa poniżej) czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 10 ust. 1 *specustawy gazowej*.

Wskazać należy, iż w toku postępowania przed organem I instancji Zarząd Powiatu Grajewskiego w piśmie z dnia 13 października 2017 r., znak: WG.6840.6.2017, poinformował Wojewodę Podlaskiego, że objęta przedmiotowym wnioskiem działka nr 354, z obrębu 0019 Konopki, została podzielona, a w stosunku do powstałej z jej podziału działki nr 354/2, z obrębu 0019 Konopki, prowadzone jest postępowanie w sprawie zbycia na rzecz właściciela sąsiedniej działki w celu polepszenia warunków jej zagospodarowania. W związku z tym, Zarząd Powiatu Grajewskiego zwrócił się o „rozważenie możliwości usunięcia działki oznaczonej nr 354/2” z przedmiotowej inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu.

Pomimo powyższej informacji, pod poz. 845 w tabeli zawartej w pkt 1 ppkt 2 lit. b *decyzji Wojewody Podlaskiego* wskazano działkę nr 354, z obrębu 0019 Konopki, jako nieruchomość objętą przedmiotową inwestycją.

Z uwagi na powyższe, w trakcie postępowania odwoławczego *Minister* przeprowadził postępowanie wyjaśniające w ww. zakresie, zwracając się do Wójta Gminy Grajewo pismem z dnia 8 stycznia 2018 r.,

organ odwoławczy, pełni w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz inwestycji towarzyszących, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy tych inwestycji, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

To inwestor we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz inwestycji towarzyszących decyduje o przebiegu inwestycji oraz o wielkości terenu niezbędnego dla jej realizacji. Inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji podlega zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy gazowej*. Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice.

Orzecznictwo sądowoadministracyjne – zapadłe wprawdzie w odniesieniu do regulacji ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1496, z późn. zm.), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, ale aktualne w pełni w świetle rozwiązań przyjętych w *specustawie gazowej* wzorowanych m.in. na tej ustawie – nie pozostawia co do ww. zagadnienia jakichkolwiek wątpliwości (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1705/17, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt 3221/14 i z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14 oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2952/16, z dnia 30 stycznia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2513/16 i z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W tym miejscu zasadnym jest także przywołanie stanowiska Trybunału Konstytucyjnego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10 – dotyczącym przepisów *specustawy drogowej* – zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi.

W ocenie organu odwoławczego przedstawiony powyżej pogląd Trybunału Konstytucyjnego znajduje zastosowanie również w zakresie zasad ustalania lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz inwestycji towarzyszących.

Wobec powyższego, pismem z dnia 8 stycznia 2018 r., znak: DLI.3.6620.24.2017.PK.2, organ odwoławczy wezwał inwestora do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień dotyczących lokalizacji przedmiotowej inwestycji poruszonych przez Pana Radosława Wróblewskiego.

Pismem z dnia 23 stycznia 2018 r., znak: OTS/218/18, inwestor odniósł się do uwag Skarżącego wskazując, iż w jego ocenie nie zasługują one na uwzględnienie.

Ponadto, analizując zaskarżoną decyzję Wojewody Podlaskiego pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 10 ust. 1 pkt 9 *specustawy gazowej*, Minister stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu I instancji nie określa terminu wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń.

W punkcie 11 zaskarżonej decyzji organ I instancji stwierdził, że nie ustala się terminu wydania (udostępnienia) nieruchomości objętych przedmiotową inwestycją, w związku z faktem, iż zgodnie z art. 34 ust. 1 *specustawy gazowej*, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Powyższe niewątpliwie należy uznać za naruszenie art. 10 ust. 1 pkt 9 *specustawy gazowej*.

Stwierdzić należy, iż użycie w art. 10 ust. 1 pkt 9 *specustawy gazowej* sformułowania „decyzja (...) określa i zawiera (...)” oznacza, iż wskazanie terminu, o którym mowa w tym przepisie, jest obligatoryjne.

W ocenie organu odwoławczego, obowiązek zamieszczenia w rozstrzygnięciu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego zapisów w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, istnieje niezależnie od faktu jej natychmiastowej wykonalności wynikającej z art. 34 ust. 1 *specustawy gazowej*. Uzyskanie przez omawianą decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przynależności natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji, to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez inwestora do dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego stała się ostateczna, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji.

W przedmiotowej sprawie, w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez inwestora do dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego stała się ostateczna, zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 9 *specustawy gazowej*. Wskazać przy tym należy, iż ww. termin dotyczy nieruchomości, w stosunku do których decyzja ta ma wywołać skutki z art. 20 ust. 3-5 *specustawy gazowej*.

W związku z powyższym, organ odwoławczy wprowadził do zaskarżonej decyzji zapis określający termin wydania nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stanie się ostateczna. Dokonana na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* zmiana została szczegółowo określona w punkcie II niniejszej decyzji.

Organ określił termin wydania ww. nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń na 28 dzień od dnia doręczenia przez inwestora wezwania do wydania nieruchomości, mając na względzie przepis art. 23 ust. 8 *specustawy gazowej*, zgodnie z którym, jeżeli dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 28 dni od dnia otrzymania od inwestora wezwania do wydania nieruchomości, to wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5% wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego, określonej w operacie, o którym mowa w ust. 3.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy gazowej* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i orzeczoną w pkt I – II niniejszej decyzji.

Odnosząc się zaś do zarzutów podniesionych przez skarżącą stronę, w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ I instancji, jak i Minister działający jako

Mając na uwadze obawy Skarżącego, czy planowany przebieg gazociągu na działce nr 216/1 oraz budowa „zapory” nie będą kolidowały z budową budynków na stanowiących jego własność działkach nr 217, 280 i 328 oraz stwierdzenie, że uprawa ziemi po zrealizowaniu przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy gazociągu będzie nierealna, należy podkreślić, iż w świetle przepisów *specustawy gazowej* powyższe kwestie nie są przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu. Wskazane zagadnienia wychodzą poza zakres postępowania zakończonego *decyzją Wojewody Podlaskiego*, gdyż zasadniczym celem postępowania będącego przedmiotem badań organu odwoławczego jest ustalenie lokalizacji inwestycji gazowej, a tym samym nie podlegają one ocenie organu II instancji.

Jedynie na marginesie można wskazać, iż w piśmie z dnia 23 stycznia 2018 r. *inwestor* zaznaczył, że projektowana trasa gazociągu DN700 przeprowadzona jest w odległości ok. 130 m od granicy działki nr 217, w odległości ok. 228 m od granicy działki nr 280 oraz w odległości ok. 98 m od granicy działki nr 328 i w żaden sposób nie utrudnia planowego zamierzenia inwestycyjnego Pana Radosława Wróblewskiego. Stosownie do unormowań § 10 ust. 6 pkt 3 lit. d *rozporządzenia*, strefa kontrolowana gazociągu wynosi po 6 m z każdej strony licząc od osi gazociągu i wprowadza jedynie ograniczenia w pasie o szerokości 12 m, więc nie ogranicza możliwości zabudowy na ww. działkach. W powyższym piśmie *inwestor* wskazał też, iż według informacji z wypisu z rejestru gruntów, działka rolna nr 216/1 ma powierzchnię 4,3337 ha. Wielkość zajętego terenu pod budowę Układu szluz nadawczo-odbiorczych z Zespołem Zaporowo-upustowym wraz z drogą dojazdową wyniesie 0,2996 ha, co stanowi ok. 7% powierzchni całej działki.

Wypada wyjaśnić również, że jeżeli realizacja inwestycji uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy, albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby inwestor nabył od niego na rzecz Skarbu Państwa, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości [art. 124 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 121, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o gospodarce nieruchomościami*”]. Ewentualne żądania wykupienia nieruchomości, w stosunku do których *decyzja Wojewody Podlaskiego* ograniczyła sposób korzystania, powinno być skierowane do *inwestora*, po zrealizowaniu przedmiotowej inwestycji.

W tym miejscu należy podkreślić, że przepisy *specustawy gazowej* nie przewidują wypłaty odszkodowań za brak możliwości realizacji przyszłych zamierzeń inwestycyjnych w związku z wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Niemniej Skarżący może dochodzić naprawienia szkód w tym zakresie na drodze cywilnoprawnej.

Warto dodać, że nie wydaje się możliwe zaprojektowanie inwestycji w zakresie terminalu o takim przebiegu przez nieruchomości nie stanowiące własności publicznej, który nie wzbudzałby sprzeciwu przynajmniej części właścicieli tych nieruchomości. Sprzeciw taki wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania własności nieruchomości przez jej dotychczasowego właściciela, jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczaniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury o publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności. W takich okolicznościach inwestor zawsze będzie narażony na wywołanie lokalnego konfliktu społecznego, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji. Niedopuszczalna jest również ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, gdyż miałyby charakter pozaprawny.

Zauważyć przy tym należy, że lokalizacja inwestycji w zakresie terminalu i inwestycji towarzyszących, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać spreczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy *specustawy gazowej* oraz innych aktów prawnych wydanych na podstawie i w wykonaniu przepisów tego prawa lub przepisów wydanych dla ochrony środowiska. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki planowania przestrzennego, wzajemnych relacji między planowanymi lub realizowanymi inwestycjami.

Powyższe stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przesłał Skarżącemu przy piśmie z dnia 1 lutego 2018 r., znak: DLI.3.6620.24.2017.PK.7, zawiadamiając o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przeglądania akt sprawy. Z ww. uprawnienia strona postępowania nie skorzystała.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym stanowiska *inwestora* zawartego w ww. piśmie z dnia 23 stycznia 2018 r., jak również zarzutów Skarżącego, *Minister* stwierdza, że objęcie zakresem inwestycji części działki stanowiącej własność Pana Radosława Wróblewskiego, w sposób wskazany we wniosku *inwestora*, nie narusza prawa, a rozwiązania projektowe zatwierdzone w *decyzji Wojewody Podlaskiego* są prawidłowe.

Specustawa gazowa, w oparciu o której przepisy wydano zaskarżoną *decyzję Wojewody Podlaskiego*, jest aktem prawnym szczególnym, przewidującym uproszczoną (przyśpieszoną) procedurę przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz inwestycji towarzyszących. Jest oczywiste, że szybka i sprawna realizacja ww. inwestycji leży w interesie społecznym i gospodarczym. Tymi okolicznościami należy uzasadniać z jednej strony znaczne zwiększenie uprawnień inwestora, natomiast z drugiej zdecydowane ograniczenie uprawnień właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze inwestycji.

Brak zgody Skarżącego na lokalizację przedmiotowej inwestycji gazowej na części jego działki nr 216/1, z obrębu 19-Konopki, nie stanowi o wadliwości zaskarżonej *decyzji Wojewody Podlaskiego*, gdyż przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy *specustawy gazowej*, nie uzależniają udzielenia *inwestorowi* zezwolenia na lokalizację inwestycji gazowej na danej nieruchomości od wyrażenia na to zgody podmiotu będącego właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym tejże nieruchomości.

Minister podziela argumentację przedstawioną przez *inwestora*, iż nie ma możliwości zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji poprzez ominięcie działki stanowiącej własność Skarżącego.

W ww. piśmie z dnia 23 stycznia 2018 r. *inwestor* wskazał, że lokalizacja Układu śluz nadawczo-odbiorczych z Zespołem Zaporowo-upustowym Konopki na działce nr 216/1, z obrębu 0019 Konopki, wynika z konieczności spełnienia wymagań:

- § 26 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640), zwanego dalej „*rozporządzeniem*”, zgodnie z którym, odległości między zespołami armatury zaporowej i upustowej nie powinny być większe niż 36 km, co zostało spełnione, ponieważ poprzedni Zespół Zaporowo-upustowy Gnатовo znajduje się w odległości ok. 29,4 km, a następny tj. Zespół Zaporowo-upustowy Pisanica – w odległości ok. 28,6 km,
- § 37 ust. 3 *rozporządzenia*, tj. budowy armatury niezbędnej do przyłączania śluz nadawczych i odbiorczych dla tłoków,
- zawartych w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Inwestor podkreślił, że zlokalizowanie Układu śluz nadawczo-odbiorczych z Zespołem Zaporowo-upustowym na działce nr 216/1 stanowiło efekt wielokrotnych analiz technicznych, ekonomicznych, środowiskowych i własnościowych, na których podstawie podjęto *decyzję* o lokalizacji przedstawionej we wniosku oraz zatwierdzonej w *decyzji Wojewody Podlaskiego*. *Inwestor* wyjaśnił dodatkowo, iż należało wybrać lokalizację w taki sposób, aby znaleźć teren o powierzchni powyżej 3000 m² z dojazdem do drogi publicznej oraz możliwością zasilenia obiektów w energię elektryczną. Przyjęte przez *inwestora* rozwiązanie umożliwiło spełnienie wszystkich powyższych czynników, zapewniając w ten sposób również najmniejsze możliwe koszty budowy przedmiotowej części inwestycji, której realizacja leży w szeroko pojętym interesie społecznym.

Inwestor zaznaczył, że za realizację inwestycji odpowiada Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A., której właścicielem jest Skarb Państwa, a realizacja zadania współfinansowana będzie ze środków publicznych. Racjonalne było zatem – w ocenie *inwestora* – aby przedmiotowa lokalizacja pozwalała w sposób maksymalny obniżyć koszt inwestycji z zachowaniem wszelkich przesłanek dotyczących strony technicznej i bezpieczeństwa eksploatacji.

Jak już wyżej zasygnalizowano, charakter unormowań *specustawy gazowej* wskazuje, że ustawodawca dążył do zapewnienia szybkości i skuteczności prowadzonego postępowania, mając na uwadze cel ustawy jakim jest realizacja sieci gazowej. Stosownie do orzecznictwa sądowoadministracyjnego – zapadłego wprawdzie w odniesieniu do regulacji *specustawy drogowej* – ale aktualnego w pełni w świetle rozwiązań przyjętych w *specustawie gazowej*, przepisy przewidujące doręczenie zawiadomień (...) na adres ujawniony w katastrze nieruchomości, jest przez ustawodawcę zamierzona. Jej celem jest usunięcie wątpliwości co do aktualnego adresu właściciela nieruchomości i zapobieżenie poszukiwaniu tego adresu, co wpłynęłoby na przedłużenie prowadzonego postępowania. Przepisy te nie uzależniają skuteczności doręczenia od aktualności wpisu ujawnionego w katastrze. Niezależnie zatem od przyczyn ujawnienia w katastrze wadliwego lub nieaktualnego adresu strony doręczenie pod takim adresem zawiadomień w trybie przepisów *specustawy drogowej* jest prawidłowe (patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 23 września 2015 r., sygn. akt II SA/Gd 112/15, Lex nr 1955736).

Zgodnie z art. 224 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, do czasu przekształcenia ewidencji gruntów i budynków w kataster nieruchomości przez użyte w niniejszej ustawie pojęcie „kataster nieruchomości” rozumie się ewidencję gruntów i budynków. Z kolei w art. 2 pkt 8 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne* (Dz. U. z 2017 r., poz. 2101, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo geodezyjne i kartograficzne*”, definicja „ewidencja gruntów i budynków” została użyta zamiennie z definicją „kataster nieruchomości”.

Stosowanie do treści art. 20 ust. 2 pkt 1 i 2 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne*, w ewidencji gruntów i budynków wskazuje się właściciela, a w odniesieniu do nieruchomości Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego – oprócz właścicieli inne podmioty, w których władaniu lub gospodarowaniu, w rozumieniu przepisów o gospodarowaniu nieruchomościami Skarbu Państwa, znajdują się te nieruchomości, zaś w odniesieniu do gruntów, dla których ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić ich właścicieli – osoby lub inne podmioty, które władają tymi gruntami na zasadach samoistnego posiadania, oraz miejsce pobytu stałego lub adres siedziby tych podmiotów.

Wysyłanie zawiadomień o wszczęciu postępowania i o wydaniu decyzji na adres określony w ewidencji gruntów stanowi bardzo istotne uproszczenie obowiązku ustalania adresów tych stron, aczkolwiek bazujące na ustawowym założeniu, iż dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków odzwierciedlają aktualny stan faktyczny, które to założenie wynika z art. 2 pkt 8 i art. 4 ust. 1 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Z art. 22 ust. 2 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne* wynika, że osoby, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne* (tj. właściciel, a w odniesieniu do gruntów państwowych i samorządowych – inne osoby fizyczne lub prawne, w których władaniu znajdują się grunty i budynki lub ich części), zobowiązane są zgłaszać właściwemu staroście (prowadzącemu ewidencję gruntów i budynków, zgodnie z treścią art. 7d pkt 1 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne*, obejmującą obręb, w którym położona jest dana nieruchomość), wszelkie zmiany danych objętych ewidencją gruntów i budynków, w terminie 30 dni licząc od dnia powstania tych zmian, za wyjątkiem przypadku, gdy zmiany w zakresie danych ewidencyjnych są wynikiem decyzji właściwych organów.

Wobec powyższego, indywidualne zawiadomienie właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych projektowaną inwestycją gazową wysyłane jest na adres znajdujący się w ewidencji gruntów i budynków, niezależnie od aktualności danych w nim zawartych. Ani inwestor, ani też organ orzekający nie mają obowiązku weryfikacji danych zawartych w ewidencji gruntów pełniącej funkcję katastru.

Wynika to z faktu, że zgodnie z art. 2 pkt 8 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne*, ewidencja gruntów i budynków (kataster nieruchomości) stanowi jednolity dla kraju, systematycznie aktualizowany zbiór informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz o innych osobach fizycznych lub prawnych władających tymi gruntami, budynkami i lokalami. Z uwagi na powyższe uznać należy, że ustawowym celem prowadzenia ewidencji gruntów i budynków jest założenie, iż zawarte w nich dane odzwierciedlają aktualny stan faktyczny. Dodać należy, że zgodnie z art. 40 ust. 3a *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne* nadzór nad prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego należy do Głównego Geodety Kraju, a w zakresie zasobów powiatowych i wojewódzkich także do wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności ustalenia lokalizacji ww. inwestycji w zakresie terminalu i inwestycji towarzyszących.

Bez znaczenia dla oceny prawidłowości *decyzji Wojewody Podlaskiego* oraz przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania jest zarzut Skarżącego, iż „przez cały okres trwającego postępowania nie był informowany przez żadną instytucję”.

Specustawa gazowa, w oparciu o której przepisy wydano zaskarżoną *decyzję Wojewody Podlaskiego*, jest aktem prawnym szczególnym, przewidującym uproszczoną (przyśpieszoną) procedurę przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego i inwestycji towarzyszących. Jest oczywiste, że szybka i sprawna realizacja ww. inwestycji i w związku z tym poprawa bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz rozwój rynku gazu ziemnego leży w interesie społecznym i gospodarczym. Tymi okolicznościami należy uzasadniać z jednej strony znaczne zwiększenie uprawnień *inwestora*, natomiast z drugiej zdecydowane ograniczenie uprawnień właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze inwestycji, czy też w jej sąsiedztwie.

Przejawem uproszczenia i przyspieszenia procedur związanych z prowadzeniem postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego i inwestycji towarzyszących jest konstrukcja przewidziana w art. 8 ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 12 ust. 1 *specustawy gazowej*. Przyjęto, że o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego i inwestycji towarzyszących oraz o wydaniu decyzji kończącej to postępowanie będzie zawiadamiany wnioskodawca. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje, zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji będą wysyłane na adres określony w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony informowane są o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego i inwestycji towarzyszących, na stronach internetowych urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim, natomiast o wydaniu decyzji – w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego i inwestycji towarzyszących, na stronach internetowych tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Regulacja ta, przez wprowadzenie daleko idących odstępstw od zasady oficjalności doręczeń, istotnie ogranicza stosowanie ogólnych zasad kodeksu postępowania administracyjnego w postaci zasady informowania (art. 9 *kpa*) i zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 *kpa*).

W przedmiotowej sprawie, stosownie do treści ww. przepisów *specustawy gazowej*, Wojewoda Podlaski prawidłowo poinformował strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania zaskarżonej decyzji, jak i o samym wydaniu zaskarżonej decyzji.

Organ I instancji skierował do Pana Radosława Wróblewskiego zawiadomienie o wszczęciu postępowania, zawiadomienie o wydaniu *decyzji Wojewody Podlaskiego* oraz zawiadomienie o wydaniu *postanowienia uzupełniającego*, na adres ujawniony w ewidencji gruntów.

Jak wynika z dokonanej przez *Ministra* analizy akt przedmiotowej sprawy, koperta zawierająca ww. zawiadomienie o wszczęciu postępowania skierowane do Pana Radosława Wróblewskiego została zwrócona organowi I instancji przez Poczta Polską w dniu 12 października 2017 r. z adnotacją „brak dokładnego adresu”, zaś koperta zawierająca ww. zawiadomienie o wydaniu decyzji *Wojewody Podlaskiego* nie została przyjęta do wysyłki przez Poczta Polską i została włączona do akt sprawy. Ponadto, jak wynika ze znajdującego się w aktach przedmiotowej sprawy pisma Poczty Polskiej z dnia 28 listopada 2017 r. zawierającego „Zestawienie zwróconych przesyłek rejestrowanych przekazanych przez Zamawiającego do Wykonawcy w dniu 28.11.17 celem nadania, lecz z ważnych przyczyn niedopuszczonych przez Wykonawcę do doręczenia do adresata”, zawiadomienie o wydaniu *postanowienia uzupełniającego* skierowane do Pana Radosława Wróblewskiego zostało zwrócone w związku z brakiem kompletnego adresu.

Ze znajdującego się w aktach przedmiotowej sprawy uproszczonego wypisu z rejestru gruntów sporządzonego na dzień 17 sierpnia 2017 r. wynika, iż ujawniony w nim adres Pana Radosława Wróblewskiego zawiera jedynie nazwę miejscowości „Konopki”, bez wskazania numeru domu.

Mając powyższe na uwadze, wskazać należy, iż przepisy wyraźnie stanowią, że ww. zawiadomienia wysyła się na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. Organ nie ma uprawnienia, aby poddawać pod wątpliwość prawidłowość danych ujawnionych w katastrze nieruchomości. W przypadku ewentualnych błędów odnośnie adresu w ewidencji gruntów to na podmiocie, który jest ujawniony w tejże ewidencji, spoczywa uprawnienie do ich usunięcia (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 1108/12, Lex nr 1311382).

Organ I instancji w sposób prawidłowy starał się zatem doręczyć Panu Radosławowi Wróblewskiemu zawiadomienia o wszczęciu postępowania, o wydaniu *decyzji Wojewody Podlaskiego* oraz o wydaniu *postanowienia uzupełniającego*, na adres ujawniony w ewidencji gruntów.

Podsumowując, organ odwoławczy stwierdził, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Wskazać należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Podlaskiego* – poza częścią uchyloną w pkt I i II niniejszej decyzji – nie naruszają prawa, a zarzuty Skarżącego nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), zwanej dalej „*ppsa*”, przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Inwestycji i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Jednocześnie informuję, że do skargi należy załączyć dowód uiszczenia wpisu od wniesienia skargi w kwocie 500 zł, płatnego w kasie sądu lub na rachunek bankowy sądu wskazany w publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej sądu (<http://bip.warszawa.wsa.gov.pl>). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego. Szczegółowe zasady dotyczące przyznawania prawa pomocy uregulowane są w art. 243-262 *ppsa*.

Załącznik:

nr 1 – arkusz zamienny 59/69 mapy w skali 1:1000, na której określono granice terenu objętego inwestycją w zakresie terminalu,

MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU

z up.

Bartłomiej Szcześniak
Dyrektor

Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują (z załącznikiem):

1. Wojewoda Podlaski
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
2. Pan Daniel Hawryłkiewicz
pełnomocnik spółki Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
z siedzibą w Warszawie
(3 egz. decyzji, w tym 2 z kompletem załączników, w celu m.in. wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych),
3. A/a.

Otrzymuje (bez załącznika):

1. Pan Radosław Wróblewski.

Do wiadomości:

1. Starosta Powiatu Kolneńskiego
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,

2. Starosta Powiatu Grajewskiego
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,
3. Sąd Rejonowy w Łomży
VI Wydział Ksiąg Wieczystych,
4. Sąd Rejonowy w Grajewie
IV Wydział Ksiąg Wieczystych,
5. Podlaski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego,
6. Marszałek Województwa Podlaskiego,
7. Spółka Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie,
8. Urząd Miejski w Rajgrodzie,
9. Urząd Miasta i Gminy w Stawiskach,
10. Urząd Gminy Grajewo,
11. Urząd Miejski w Szczuczynie,
12. Urząd Gminy Wąsocz,
13. Urząd Gminy Grabowo,
14. Urząd Gminy Mały Płock.